

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

19 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Guzun Ion, Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către inculpatul Cîvîrjic Vitali, de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Cîvîrjic Vitali și de către avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Dimov Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Cîvîrjic Vitali xxxx

Dimov Constantin xxxx

Dimov Liudmila xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.02.2017 - 28.11.2018;

Instanța de apel: 16.01.2019 - 21.09.2020;

Instanța de recurs: 17.12.2020 - 19.10.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 noiembrie 2018, Cîvîrjic Vitali a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Dimov Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități din domeniul circulației substanțelor narcotice pentru un termen de 4 ani.

Dimov Liudmila a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități din domeniul

circulației substanțelor narcotice pentru un termen de 4 ani.

A fost dispusă încasarea de la Dimov Liudmila și Dimov Constantin în mod solidar în beneficiul statului suma de 1 000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, în rest cerințele privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpați a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că Cîvîrjic Vitali, într-o perioadă nestabilă de timp, de comun acord și în urma înțelegerii prealabile cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, din componenta cărui mai făceau parte Dimov Constantin, Dimov Liudmila, împărțind între ei rolurile, neavând autorizația corespunzătoare, asigurau procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor narcotice în proporții mari cu scop de înstrăinare.

Astfel, fiecare având rolul său strict stabilit, conform înțelegerii prealabile între toți membrii, Cîvîrjic Vitali, Dimov Constantin, Dimov Liudmila și alte persoane într-un timp și loc nestabil de către organul de urmărire penală, ilegal au dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punerea în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul Republicii Moldova substanța narcotică marijuana și ulei de canabis în proporții mari, pe care până la 10 noiembrie 2015, prin intermediul membrilor grupului, inclusiv a lui Dimov Liudmila o distribuiau, pentru comercializare diferitor persoane.

În așa mod, la data de 10 noiembrie 2015, Cîvîrjic Vitali împreună și de comun acord cu Dimov Constantin și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, au organizat-o pe Dimov Liudmila în scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, în scop de profit, și ultima acționând de comun acord, în scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, conform rolurilor sale, în timp ce se afla în raionul Cahul, localitatea Moscovei, a comercializat agenților sub acoperire Balamatiuc Victor și Draganov Vadim, contra sumei 1 000 lei, substanță narcotică „marijuana” în cantitate de 18,53 gr., care conform raportului de expertiză nr. 9872 din 18 noiembrie 2015, se atribuie la substanță narcotică și constituie proporții mari, astfel obținând un profit de 1 000 lei.

Tot odată inculpatul Cîvîrjic Vitali a fost pus sub învinuire și comiterea încă două epizoade de circulația ilegală a drogurilor în următoarele circumstanțe.

La 03 august 2015, Cîvîrjic Vitali, având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, în scop de profit, în urma unei înțelegeri prealabile cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, a organizat transmiterea prin rutiera de pe ruta Cazaclia-Chișinău în mun. Chișinău, a substanței narcotice „marijuană” în cantitate de 42,228 gr, ceia ce constituie proporții mari, unde a realizat-o contra sumei de 800 lei, agentului sub acoperire Balamatiuc Victor, astfel obținând un profit de 800 lei.

Tot lui Cîvîrjic Vitali, i-a fost încredințat faptul că, el la 09 august 2015, având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, în scop de profit, în urma unei înțelegeri prealabile cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, a organizat prin intermediul unei persoane neidentificate de organul de urmărire penală, ce se afla în regiunea Aeroportului Internațional Chișinău, în automobilul de

model Opel Vectra n/î GEAN 265 în calitate de pasager, comercializarea, contra sumei de 800 lei, agentului sub acoperire Balamatiuc Victor a substanței narcotice, care conform raportului de expertiză nr.8050 din 01 septembrie 2015, constituie „marijuana” în cantitate de 7,81 gr și „ulei de canabis” în cantitate de 0,82 gr, ceia ce constituie proporții mari, astfel obținând un profit de 800 lei.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cîvîrjic Vitali, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități din domeniul circulației substanțelor narcotice pentru un termen de 4 ani;

Dimov Constantin, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități din domeniul circulației substanțelor narcotice pentru un termen de 4 ani;

Dimov Liudmila, să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități din domeniul circulației substanțelor narcotice pentru un termen de 4 ani.

Să fie dispusă încasarea din contul inculpaților în beneficiul statului, suma de 2 600 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea apelului, procurorul a menționat că, prima instanță a apreciat critic probatoriul prezentat de procuror, menționând că nu a fost stabilită comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(3), art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal incriminată inculpatului Cîvîrjic Vitali.

Prima instanță nu a ținut cont de faptul că în cadrul percheziției efectuate în Penitenciar unde se deținea Cîvîrjic Vitali au fost ridicate un telefon mobil și cartele SIM, nu a fost stabilit că aceste bunuri aparțin lui Cîvîrjic Vitali sau că au fost folosite de către acesta. Instanța de judecată a considerat că organul de urmărire penală nu s-a folosit de toate posibilitățile pe care le are pentru a stabili apartenența concretă a lucrurilor pretinse ridicate de la Cîvîrjic Vitali, nu a fost descris locul unde bunurile date se aflau, dacă alte persoane au avut acces la aceste locuri. Deținutul Cîvîrjic Vitali și-a exprimat dezacordul cu procesul-verbal de percheziție prin refuzul de a-1 semna.

Astfel, a menționat acuzarea, că afirmația instanței că doar în prezența declarațiilor a doi colaboratori de poliție, care afirmă despre procurarea narcoticilor de la Cîvîrjic Vitali la data de 03 august 2015 cât și la 09 august 2015, declarații ce nu coroborează cu alte probe nu este posibilă condamnarea inculpatului. Astfel, prima instanță a menționat că nu s-a stabilit participarea lui Cîvîrjic Vitali la episodul de înstrăinare a substanțelor narcotice ce a avut loc la 10 noiembrie 2015 în s.

Moscovei, r-nul Cahul, or probe suficiente nu au fost administrate.

A menționat că, prima instanță neîntemeiat nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor Balamatiuc Victor și Draganov Vadim, or, martorul Balamatiuc Victor atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul instanței de judecată a relatat că în procesul efectuării acțiunilor de urmărire penală au fost petrecute activități operative de investigație, au efectuat 2 achiziții de control, prin intermediul rutierei au fost transmis un colet cu haine în care erau ascunse substanțe narcotice marijuana. Toate acțiunile au fost coordonate prin intermediul telefonului mobil cu inculpatul Cîvîrjic. Ulterior în luna octombrie 2015 în cadrul discuției telefonice cu Cîvîrjic s-a ajuns la achiziționarea a încă unei cantități de marijuana, dar deja în s. Moscovei, r-nul Cahul.

A susținut acuzarea că, prima instanță nu a făcut o analiză obiectivă a tuturor probelor anexate la dosar, și cercetate în cadrul ședinței de judecată, punând la baza achitării lui Cîvîrjic Vitali în comiterea infracțiunii imputate, doar probele oportune pentru concluzia exprimată în sentință.

A mai indicat, că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Codul penal, astfel, pedeapsa stabilită inculpaților Dimov Constantin și Dimov Liudmila, este prea blândă în coraport cu fapta încriminată și nu va atinge scopul de corectare a condamnaților.

Cu referire la cheltuielile judiciare a menționat că prima instanță neîntemeiat a dispus ca suma de 1 000 lei să fie încasată de la Dimov Constantin și Dimov Liudmila în mod solidar, ce constituie cheltuieli pentru achiziția de control, interpretând eronat prevederile art.229 alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede că, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor, însă în cazul inculpaților, instanța nu a stabilit că încasarea acestora poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea ultimilor.

3.1. Avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Dimov Constantin, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, prin care Dimov Constantin să fie achitat, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat următoarele aspecte, în perioada 30 august 2016 – 23 decembrie 2016 procurorul nu a fixat termenul de urmărire penală, astfel încălcând prevederile legale care reglementează desfășurarea procesului penal, or, potrivit prevederilor art.251 alin.(1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural, în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelu act.

Prin urmare, consideră că Dimov Constantin a fost pus sub învinuire și audiat în calitate de învinuit anume în perioada când nu era stabilit termen de urmărire penală.

În asemenea circumstanțe, ținând cont de faptul că încălcarea menționată a normelor procesuale penale nu poate fi înlăturată decât prin anularea actelor de procedură ulterioare, toate acțiunile de urmărire penală urmează a fi declarate nule, deoarece nulitatea este o sancțiune procedurală care intervine atunci când un act procedural s-a îndeplinit cu încălcarea condițiilor de fond și de formă, prevăzute de lege. Nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale, ultimele fiind lipsite de forță juridică.

În acest sens, ținând cont de faptul că acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în afara termenului de urmărire penală și, respectiv, au drept efect nulitatea, această nulitate atrage și nulitatea actelor procedurale ulterioare. Doar după înaintarea referinței de către partea apărării, după cercetarea probelor, de către procuror a fost solicitată anexarea la materialele cauzei a unei ordonanțe de stabilire a termenului de urmărire penală.

A mai indicat, că în lipsa unor probe pertinente, concludente și utile, prima instanță a dat o apreciere greșită circumstanțelor de fapt și eronat a reținut faptul că Dimov Constantin, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.art.42 alin.(3),.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

De asemenea, a susținut că prima instanță greșit a apreciat și nu a constatat neconcordanțele între declarațiile martorilor, acțiunile de urmărire penală întreprinse, lipsa unor corpuri delictive, neveridicitatea înregistrărilor de pe CD-urile anexate la materialele cauzei, care privite în ansamblu cu materialele cauzei penale, nu au înlăturat dubiile în probarea învinuirii inculpatului, lăsând fără argumentare coerentă mai multe neajunsuri.

A conchis apărarea, că sentința de condamnare adoptată în privința lui Dimov Constantin, nu se bazează pe careva probe pertinente, deoarece probele indicate în sentință, nu confirmă vinovăția lui Dimov Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

3.2. Inculpata Dimov Liudmila, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitată.

În motivarea apelului a invocat că prin probele administrate nu a fost dovedită vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii imputate.

A menționat, că fiind audiată la faza urmăririi penale, nu a recunoscut vina, a declarat că nu are nici o legătură cu fapta incriminată, iar declarațiile date se confirmă prin materialele dosarului penal și anume procesul-verbal de ridicare din 11.11.2015, conform căruia de la Dimov Liudmila nu au fost ridicate careva substanțe narcotice sau psihotrope, procesul-verbal de percheziție la domiciliul său situat în s. Moscovei r-nul Cahul din 30.12.2015, conform căruia nu au fost depistate substanțe narcotice sau psihotrope, raportul de expertiză dactiloscopică, conform căreia pe pachetele de polietilenă ridicate în cadrul măsurilor speciale de investigații nu au fost depistate amprente digitale, în înregistrările video prezentate acesta nu a transmis pachete cu marijuana.

A mai indicat, că nu neagă faptul că în anul 2015 la rugămintea soțului Dimov

Constantin, care în acea perioadă executa pedeapsa în Penitenciarul Leova, a primit 1 000 lei de la 2 persoane necunoscute, care au sosit în s. Moscovei, r-nul Cahul, din banii primiți a procurat produse alimentare soțului. Nu a transmis droguri nimănui. Nu este vinovată, nu a comis careva acțiuni ilegale în vederea organizării, păstrării, transportării, circulația ilegală a substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare, în acțiunile acesteia lipsesc semnele faptelor incriminate.

A invocat, că prima instanță nu a apreciat corespunzător toate circumstanțele cauzei și s-a bazat pe presupuneri la adoptarea soluției de condamnare.

Prima instanță nu a luat în considerație faptul că, în ordonanța de punere sub învinuire din 02 februarie 2017 și în rechizitoriu, care i-a fost înmânate în limba rusă, pe care o posedă, a indicat, că este învinuită de organizarea, păstrarea, transportarea, circulația ilegală a substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare de două sau mai multe persoane. În actele sus indicate nu este indicat semnul calificativ - în proporții mari, iar, acțiunile sale au fost calificate în baza art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 septembrie 2020, apelurile declarate de către avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Dimov Constantin și de către inculpata Dimov Liudmila, au fost respinse ca nefondate, iar apelul declarat de către procuror a fost admis, casată parțial sentința, în privința inculpatului Cîvîrjic Vitali învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal și în partea încasării cheltuielilor judiciare, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cîvîrjic Vitali, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), .217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, și fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități din domeniul circulației substanțelor narcotice pentru un termen de 4 ani.

A fost dispusă încasarea în mod solidar de la Cîvîrjic Vitali, Dimov Liudmila și Dimov Constantin în beneficiul statului suma de 1 000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei, și întemeiat i-a recunoscut culpabili pe inculpatul Dimov Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal și pe inculpata Dimov Liudmila de comiterea infracțiunea prevăzută de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător, însă eronat a dispus achitarea inculpatului Cîvîrjic Vitali de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal (pe epizodul din 10.11.2015), din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, inculpatul Cîvîrjic Vitali este acuzat în comiterea a trei cazuri de organizare de punere în circulație cu scop de înstrăinare a drogurilor: la data de 03.08.2015; la data de 09.08.2015 și la

data de 10.11.2015, din care doar ultimul capăt de învinuire (faptul din 10.11.2015) a fost confirmat prin probele cauzei.

Astfel, instanța de apel a constatat în fapt, că Cîvîrjic Vitali, într-o perioadă nestabilă de timp, de comun acord și în urma înțelegerii prealabile cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, din componența cărui mai făceau parte Dimov Constantin, Dimov Liudmila, împărțind între ei rolurile, neavând autorizația corespunzătoare, asigurau procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor narcotice în proporții mari cu scop de înstrăinare.

Astfel, fiecare avându-și rolul său strict stabilit, conform înțelegerii prealabile între toți membrii, Cîvîrjic Vitali, Dimov Constantin, Dimov Liudmila și alte persoane într-un timp și loc nestabil de către organul de urmărire penală, ilegal au dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punerea în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul Republicii Moldova substanța narcotică marijuana și ulei de canabis în proporții mari, pe care până la 10 noiembrie 2015, prin intermediul membrilor grupului, inclusiv a lui Dimov Liudmila o distribuiau, pentru comercializare diferitor persoane.

Cîvîrjic Vitali, la 10 noiembrie 2015, împreună și de comun acord cu Dimov Constantin și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, au organizat-o pe Dimov Liudmila în scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, în scop de profit, și ultima acționând de comun acord, în scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, conform rolurilor sale, în timp ce se afla în raionul Cahul, loc. Moscovei, a comercializat agenților sub acoperire Balamatiuc Victor și Draganov Vadim, contra sumei 1000 lei, substanță narcotică „marijuana” în cantitate de 18,53 gr., care conform raportului de expertiză nr. 9872 din 18 noiembrie 2015, se atribuie la substanță narcotică și constituie proporții mari, astfel obținând un profit de 1000 lei.

Masa totală a substanței narcotice „marijuană”, înstrăinate este 68,5689 gr., iar a substanței narcotice „ulei de canabis” este 0,82 gr, ceia ce constituie proporții mari.

Astfel, Cîvîrjic Vitali ilegal a dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punerea în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul Republicii Moldova, prin participație, substanța narcotică marijuana în proporții mari, pe care la data de 10 noiembrie 2015, prin intermediul membrilor grupului, inclusiv a lui Dimov Constantin și Dimov Liudmila o distribuiau, pentru comercializare.

Acțiunile lui Cîvîrjic Vitali au fost încadrate în baza art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, adică „organizarea și dirijarea procurării, păstrării, transportării, distribuirii și punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, în scop de înstrăinare, conform indicilor calificativi: săvârșit de mai multe persoane, în proporții mari”, pe faptul din 10.11.2015.

În pofida faptului că inculpatul Cîvîrjic Vitali vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a reținut că analizând probele cercetate în ședința instanței de apel întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate,

epizodul din 10.11.2015, bazându-se pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile martorilor: Balamatiuc Victor, Draganov Vadim, declarațiile martorilor Balamatiuc Victor și Draganov Vadim, sunt demonstrate prin interceptarea mai multor convorbiri telefonice a lui Dimov Liudmila, Dimov Constantin și Cîvîrjic Vitali, raportul ofițerului de investigații Balamatiuc Victor din 24.07.2015, stenogramele interceptărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu numărul 076088371 din 21.08.2015, din 03.11.2015, 04.11.2015, și 11.11.2015, procesul-verbal privind măsurile speciale de investigații din 11.11.2015, procesului-verbal de percheziție din 30.12.2015, efectuată în Penitenciarul nr.3 Leova, la locul de trai a condamnatului Cîvîrjic Vitali.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Cîvîrjic Vitali în comiterea infracțiunii imputate, pe epizodul din 10.11.2015, și care combat argumentele declarate de către inculpat ce nu corespund adevărului, care sunt depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, acțiunile inculpatului întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că lui Cîvîrjic Vitali organul de urmărire penală i-a încredințat următoarele două fapte:

- la 03 august 2015, Cîvîrjic Vitali, având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, în scop de profit, în urma unei înțelegeri prealabile cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, a organizat transmiterea prin rutiera de pe ruta Cazaclia-Chișinău în mun. Chișinău, a substanței narcotice „marijuană” în cantitate de 42,228 gr., ceia ce constituie proporții mari, unde a realizat-o contra sumei de 800 lei, agentului sub acoperire Balamatiuc Victor, astfel obținând un profit de 800 lei;

- la 09 august 2015, Cîvîrjic Vitali, având scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, în scop de profit, în urma unei înțelegeri prealabile cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, a organizat prin intermediul unei persoane neidentificate de organul de urmărire penală, ce se afla în regiunea Aeroportului Internațional Chișinău, în automobilul de model Opel Vectra n/î GEAN 265 în calitate de pasager, comercializarea, contra sumei de 800 lei, agentului sub acoperire Balamatiuc Victor a substanței narcotice, care conform raportului de expertiză nr. 8050 din 01 septembrie 2015, constituie „marijuana” în cantitate de 7,81 gr. și „ulei de canabis” în cantitate de 0,82 gr., ceia ce constituie proporții mari, astfel obținând un profit de 800 lei.

Instanța de apel a stabilit că, în această parte (privind epizoadele din 03.08.2015 și 09.08.2015), neîntemeiat apelul procurorului privind confirmarea vinovăției inculpatului Cîvîrjic Vitali la coparticiparea prin organizarea de circulației ilegale a drogurilor la aceste date. Or, în susținerea acestei învinuiri procurorul a invocat declarațiile ofițerilor de investigație V. Balamatiuc și V. Draganov (în

instanța de apel fiind audiat doar martorul V. Balamatiuc) și descifrările interpelării (contactărilor) telefonice dar, fără prezentarea înregistrărilor convorbirilor telefonice pe perioada respectivă (legate de epizodele din 03.08.2015 și din 09.08.2015). Iar, potrivit proceselor -verbale de ridicare din 03.08.2015 (f.d.39-40, vol. I) și din 10.08.2015 (f.d.60, vol. I) obiectele care constituie droguri, au fost ridicate de la ofițerul de investigație sub acoperire - Balamatiuc Victor.

Prin urmare, instanța de apel a constatat, că alte probe directe și indirecte, de participare inculpatului Cîvîrjic Vitali prin organizare a transmiterii drogurilor prin rutiera de pe ruta Cazaclia- Chișinău și prin intermediul persoanei neidentificate în regiunea Aeroportului Internațional Chișinău în mijlocul de transport Opel Vectra GEAN265, acuzația nu a prezentat.

Referitor la solicitarea inculpatei privind achitarea acesteia, instanța de apel a respins, ca fiind nefondată, or, vinovăția inculpatei Dimov Liudmila în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, a fost demonstrată pe următoarele probe: stenograma interceptărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu numărul 076088371 din data de 11.11.2015, procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 13.01.2016, procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 30.12.2015, procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 10.11.2015, procesul-verbal de ridicare din 11.11.2015, procesul-verbal privind măsurile speciale de investigații din 11.11.2015, procesul-verbal de percheziție din 30.12.2015 efectuat la domiciliul lui Dimov Liudmila amplasată în r-nul Cahul s. Moscovei, unde au fost ridicați bani dobândiți pe cale infracțională, substanțe narcotice și psihotrope, procesul-verbal de examinare a documentelor din 15.07.2016, declarațiile martorilor Balamatiuc Victor și Draganov Vadim.

Instanța de apel a apreciat ca fiind declarative afirmațiile inculpatei Dimov Liudmila precum că nu a transmis droguri nimănui, deoarece, susține poziția instanței de fond precum că, inculpata Dimov Liudmila în cadrul urmăririi penale a recunoscut faptul că a înstrăinat substanțe narcotice contra sumei de 1 000 lei agenților sub acoperire, la îndemnul soțului său.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nejustificat și argumentul inculpatei cu referire la faptul că, temei de emiteră a sentinței de condamnare a servit declarațiile acesteia făcute în cadrul urmăririi penale, precum că aceasta ar fi recunoscut vina, întrucât în privința acesteia a fost aplicate măsuri de constrângere psihologică, deoarece, prin Ordonanța procurorului Procuraturii Chișinău, Oficiul Botanica (f.d.114-115, vol. IV) s-a examinat plângerea inculpaților Dimov Constantin și Dimov Liudmila precum că aceștia la data de 04.10.2017 au comunicat faptul că au fost presați psihic de către colaboratorii INI al MAI și colaboratorii al organului de urmărire penală, fiind dispusă clasarea procesului penal, în baza art.275 pct. 1) Cod de procedură penală, din motivul că nu există faptul infracțiunii, conforma art.286 Cod de procedură penală.

Nu a admis instanța de apel nici alegațiile inculpatei cu referire la faptul că, instanța de fond nu a luat în considerație că în ordonanța de punere sub învinuire din

02.02.2017 și în rechizitoriu, care a fost indicat că este învinuită de organizarea, păstrarea, transportarea, circulația ilegală a substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare de două sau mai multe persoane, fără a fi indicat semnul calificativ – în proporții mari, or, acest temei nu constituie temei de dispunerea achitării inculpatei Dimov Liudmila de fapta comisă care a fost dovedită prin probele sus analizate.

Instanța de apel a respins, ca fiind nefondate, argumentele părții apărării cu referire la faptul că, contrar prevederilor art.art.274 alin.(3), 259 Cod de procedură penală, procurorul prin ordonanță, în perioada de 30.08.2016 – 23.12.2016 nu a fixat termenul de urmărire penală, astfel încălcând prevederile legale care reglementează desfășurarea procesului penal. Prezenta cauza penală a fost disjunsă din altă cauză penală cu nr.2015422443, în care prin ordonanța din 30 iunie 2016 a procurorului în Procuratura sectorului Botanica mun. Chișinău, Liliana Rusnac, s-a dispus prelungirea termenului de urmărire penală până la data de 30.08.2016 (f.d.1, vol. I). Ulterior, procurorul-adjunct al procurorului-șef al Procuraturii sectorului Botanica mun. Chișinău, Roman Eremciuc, prin ordonanța din 23.12.2016 a dispus efectuarea urmăririi penale de către un grup de lucru compus din procurori și ofițer superior de urmărire penală (f.d.4-5, vol. I).

Totodată, instanța de apel a atestat că, potrivit procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului Dimov Constantin și apărătorului acestuia din 26.01.2017 (f.d.188, vol. II) din partea învinuitului care a refuzat să semneze cât și din partea avocatului, în urma luării de cunoștință nu au înaintat careva cereri, demersuri sau obiecții față de materialele cauzei penale.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nejustificat și argumentul cu referire la faptul că, Dimov Constantin a fost pus sub urmărire și audiat în calitate de învinuit anume în perioada când nu era stabilit termen de urmărire penală, respectiv, încălcarea menționată a normelor procesuale penal nu poate fi înlăturată decât prin anularea actelor de procedură ulterioare, toate acțiunile de urmărire penală urmează a fi declarate nule, care a menționat că potrivit materialelor cauzei penale, se atestă că la data de 05.01.2016 Dimov Constantin prin ordonanță a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3) 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal (f.d.58-59, vol.II), în cadrul cauzei penale nr.2015422443. Ulterior din cauza penală nr.2015422443, la data de 30.05.2016 s-a dispus prin ordonanță (f.d.1, vol.I) disjungerea materialelor cauzei într-o procedură separată, fiind atribuită numărul unic 2016421240 cauzei supuse judecății. În consecință la data de 02.02.2017, procurorul, prin Ordonanță a dispus punerea sub învinuire a lui Dimov Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, nu sunt întemeiate argumentele apărării privind constatarea temeiurilor de aplicare a prevederilor art.251 alin.(1) Cod de procedură penală, privind nulitatea actelor procedurale.

Instanța de apel nu a admis nici alegațiile apărătorului cu referire la faptul că, instanța de fond incorect a apreciat și nu a constatat neconcordanțele între declarațiile martorilor, acțiunile de urmărire penală întreprinse, lipsa unor corpuri delictive, neveridicitatea înregistrărilor de pe CD-urile anexate la materialele cauzei,

care privesc în ansamblu cu materialele cauzei penale, nu au înlăturat dubiile în probarea învinuirii inculpatului, lăsând fără argumentare coerentă mai multe neajunsuri, or, vina inculpatului este demonstrată prin descifrarea convorbirilor telefonice purtate cu Dimov Liudmila, potrivit căruia, aceștia au dus discuții nemijlocit în perioada comiterii episodului infracțional incriminat, iar în rezultatul petrecerii percheziției la Dimov Constantin au fost ridicate obiecte utilizate la comiterea infracțiunii.

A menționat că, vina inculpatului Dimov Constantin este demonstrată prin declarațiile martorului Balamatiuc Victor, care atât în instanța de fond cât și în instanța de apel a comunicat că, Dimov Constantin era intermediarul dintre Cîvîrjic și Dimova, Dimov deja coordona cu Dimova vânzarea substanțelor narcotice. Asemenea martorul Draganov Vadim a declarat că, paralel cu achizițiile de control au fost interceptate mai multe convorbiri telefonice, atât a lui Dimova cât și a celor 2 bărbați care se aflau în Penitenciarul din Leova, constatându-se că acțiunile lui Dimova au fost dirijate de complicii care s-a constatat a fi Dimov și Cîvîrjic.

Instanța de apel, a precizat că declarațiile martorilor Balamatiuc Vadim și Draganov Vadim sunt confirmate și prin stenograma interceptărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu numărul 076088371 din data de 11.11.2015, potrivit căruia s-a stabilit că Cîvîrjic Vitali apelează o persoană pe nume Costea care se folosește de nr.078539555 pentru a se întâlni cu acesta să discute (probabil se află în aceeași instituție penitenciară) și îi trimite prin mesaj numărul de telefon a lui Victor Balamatiuc.

Instanța de apel a reținut că, vina inculpatului Dimov Constantin este demonstrată și prin procesul-verbal de percheziție din 30.12.2015 efectuată în incinta Penitenciarului nr.3 Leova, procesul-verbal de examinare a documentelor din 15 iulie 2016.

Astfel, acțiunile inculpatului Dimov Constantin întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

La capitolul stabilirii pedepsei inculpaților Dimov Liudmila și Dimov Constantin, instanța de apel a considerat justificată, întemeiată și motivată, sancțiunea penală în formă de închisoare, aceasta fiind corectă și proporțională, în raport cu fapta infracțională comisă de către inculpați, precum și urmările prejudiciabile.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă inculpatului Cîvîrjic Vitali, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, a considerat justificată aplicarea unei sancțiuni penale sub formă de închisoare, sancțiune care își va atinge pe deplin și ireversibil scopul legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, în spiritul respectării pe viitor cu strictețe a rigorilor de drept.

Cu privire la motivele invocate de partea acuzării, având în susținere

prevederile art.art.227, 229, Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că cheltuielile judiciare suportate de către organul de urmărire penală în legătură cu efectuarea achiziției de control (din 10.11.2015 în sumă de 1 000 lei) urmează a fi suportate de inculpații Cîvîrjic Vitali, Dimov Constantin și Dimova Liudmila în mod solidar.

Cu referire la încasării cheltuielilor pentru achiziții de control din 03.08.2015 (în sumă de 800 lei) și din 09.08.2015 (în sumă de 800 lei), instanța de apel a subliniat, în legătură cu neconfirmarea acușării lui Cîvîrjic Vitali pe faptele din 03.08.2015 și din 09.08.2015, această pretenție al acuzatorului de stat a fost respinsă ca neîntemeiată.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în partea excluderii din învinuirea lui Cîvîrjic Vitali a capetelor de acuzare pe epizodele din 03.08.2015 și din 09.08.2015, și dispunerea încasării din contul inculpaților Cîvîrjic Vitali, Dimov Constantin și Dimova Liudmila în mod solidar cheltuielile judiciare în sumă de 1 600 lei.

În motivarea recursului, indică că instanța de apel a reținut doar câteva din probele administrate de partea acușării, acestea fără a fi supuse coroborării cu celelalte probe din dosar, din care motiv consideră că concluziile instanței de apel au un caracter generic asupra modului de cercetare și verificare a probatoriului administrat la materialele cauzei penale.

Menționează că, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel nu și-a motivat concluzia privind respingerea probelor administrate de către partea acușării și anume: nu a ținut cont de faptul că în cadrul percheziției efectuate în Penitenciar unde se deținea Cîvîrjic Vitali au fost ridicate un telefon mobil și cartele SIM.

Sustine, acușarea că, instanțele de fond greșit au conchis că doar în prezența declarațiilor a doi colaboratori de poliție, care afirmă despre procurarea narcoticilor de la Cîvîrjic Vitali la data de 03 august 2015 cât și la 09 august 2015, nu este posibilă condamnarea inculpatului, deoarece aceste declarații nu coroborează cu alte probe, și anume nu s-a stabilit participarea lui Cîvîrjic Vitali la episoadele de înstrăinare a substanțelor narcotice ce au avut loc la 03 august 2015 cât și la 09 august 2015. Instanța de apel nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor Balamatiuc Victor și Draganov Vadim, or, martorul Balamatiuc Victor atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul instanței de judecată a relatat că în procesul efectuării acțiunilor de urmărire penală au fost petrecute activități operative de investigație, au efectuat 2 achiziții de control, prin intermediul rutierei au fost transmis un colet cu haine în care erau ascunse substanțe narcotice marijuana. Toate acțiunile au fost coordonate prin intermediul telefonului mobil cu inculpatul Cîvîrjic Vitali.

Consideră că, instanța de apel nu a făcut o analiză obiectivă a tuturor probelor anexate la dosar, și cercetate în cadrul ședinței de judecată, punând la baza achitării lui Cîvîrjic Vitali în comiterea infracțiunii imputate, doar probele oportune pentru concluzia privind achitarea inculpatului Cîvîrjic Vitali.

Referitor la cheltuielile de judecată în sumă de 1 600 lei, precizează partea acuzării că instanța de apel neîntemeiat a dispus respingerea încasării acestora din contul inculpaților, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate de către organul de urmărire penală în legătură cu efectuarea achizițiilor de control la data de 03 august 2015 cât și la 09 august 2015.

5.1. Inculpatul Cîvîrjic Vitali, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Sușține că, motivarea instanței de apel contravine circumstanțelor reale stabilite și probelor administrate pe parcursul judecării.

În continuare a invocat că, în proces nu au fost administrate probe care ar arăta direct sau indirect referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, episodul din 10.11.2015, așa cum a indicat instanța de apel.

5.2. Avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Cîvîrjic Vitali, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, avocatul a indicat că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor faptice, iar pe cale de consecință a contribuit la pronunțarea unei hotărâri vădit ilegale.

Sușține recurentul că, la materialele dosarului penal nu există nici o probă care ar fi fost cercetată în instanța de judecată și prin care s-ar confirma faptul că inculpatul Cîvîrjic Vitali ar fi comis infracțiunea incriminată - episodul din 10.11.2015, așa cum a constatat instanța de apel.

Astfel, nu este clar care probe confirmă fapta infracțională incriminată.

Sușține apărarea că, instanța dând o nouă interpretare declarațiilor martorilor care au fost audiați în instanța de fond și care au determinat prima instanță de a se îndoii de acuzații și a motiva achitarea.

Instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a constatat vinovăția inculpatului Cîvîrjic Vitali bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, cărora li s-a dat citire și care inițial au fost puse la baza achitării lui Cîvîrjic Vitali.

5.3. Avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Dimov Constantin, a declarat recurs în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Dimov Constantin să fie achitat, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea recursului, avocatul a specificat că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-a admis o eroare gravă, deoarece nu a acordat deplină eficiență următoarelor aspecte, precum că în perioada 30 august 2016 – 23 decembrie 2016 procurorul nu a fixat termenul de urmărire penală, astfel încălcând prevederile legale care reglementează desfășurarea

procesului penal, or, potrivit prevederilor art.251 alin.(1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural, în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluiași act.

Prin urmare, consideră că Dimov Constantin a fost pus sub învinuire și audiat în calitate de învinuit anume în perioada când nu era stabilit termenul de urmărire penală.

În asemenea circumstanțe, ținând cont de faptul că încălcarea menționată a normelor procesuale penale nu poate fi înlăturată decât prin anularea actelor de procedură ulterioare, toate acțiunile de urmărire penală urmează a fi declarate nule, deoarece nulitatea este o sancțiune procedurală care intervine atunci când un act procedural s-a îndeplinit cu încălcarea condițiilor de fond și de formă, prevăzute de lege. Nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale, ultimele fiind lipsite de forță juridică.

În acest sens, ținând cont de faptul că acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în afara termenului de urmărire penală și, respectiv, au drept efect nulitatea, această nulitate atrage și nulitatea actelor procedurale ulterioare. Doar după înaintarea referinței de către partea apărării, după cercetarea probelor, de către procuror a fost solicitată anexarea la materialele cauzei a unei ordonanțe de stabilire a termenului de urmărire penală.

Totodată, avocatul menționează că în lipsa unor probe pertinente, concludente și utile, instanța de apel a dat o apreciere greșită circumstanțelor de fapt și eronat a reținut faptul că Dimov Constantin, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

Notează recurentul că, instanța de apel greșit a apreciat și nu a constatat neconcordanțele între declarațiile martorilor, acțiunile de urmărire penală întreprinse, lipsa unor corpuri delictive, neveridicitatea înregistrărilor de pe CD-urile anexate la materialele cauzei, care privite în ansamblu cu materialele cauzei penale, nu au înlăturat dubiile în probarea învinuirii inculpatului, lăsând fără argumentare coerentă mai multe neajunsuri.

Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, în special asupra argumentului privind achitarea inculpatului, deoarece probele cercetate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă că, procurorul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

De asemenea, recursul inculpatului cât și a apărării se întemeiază pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și anume - conținute în pct. 6) când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și în pct. 8) când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de procuror și de avocatul inculpaților, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La caz, reieșind din esența criticelor invocate în recursuri de către titularii acestor cereri, Colegiul penal lărgit reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursurilor declarate, se constată că autorii acestora fac o proprie evaluare a materialului probator, procurorul pe de o parte susținând că actele cauzei demonstrează și săvârșirea de către Cîvîrjic Vitali a infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal (epizoadele din 03.08.2015 și 09.08.2015), pe când apărarea din contra, prezintă versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă de fapt nici vinovăția inculpaților Cîvîrjic Vitali și Dimov Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, considerându-i nevinovați.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de

părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concluzivitatea, veridicitatea și utilitatea acestora, iar toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă că, la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concluzivității, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Cîvîrjic Vitali în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, epizodul din 10.11.2015, precum și de achitare a acestuia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal (epizoadele din 03.08.2015 și 09.08.2015), cât și recunoașterea vinovăției inculpatului Dimov Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă că acuzatorul de stat își manifestă dezacordul cu faptul achitării inculpatului Cîvîrjic Vitali în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal (epizoadele din 03.08.2015 și 09.08.2015), susținând în acest sens că instanțele de fond au omis din circumstanțele cauzei să deducă faptul, că potrivit declarațiilor martorului Balamatiuc Victor, care, atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul instanței de judecată a relatat că în procesul efectuării acțiunilor de urmărire penală au fost

petrecute activități operative de investigație, efectuând două achiziții de control, prin intermediul rutierei a fost transmis un colet cu haine în care erau ascunse substanțe narcotice marijuana. Toate acțiunile au fost coordonate prin intermediul telefonului mobil cu inculpatul Cîvîrjic Vitali.

Raportând aceste argumente la conținutul deciziei atacate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat nu dovedește săvârșirea de către Cîvîrjic Vitali la coparticiparea prin organizarea de circulației ilegale a drogurilor privind epizodele din 03.08.2015 și 09.08.2015, or, în susținerea acestei învinuiri procurorul a invocat declarațiile ofițerilor de investigație V. Balamatiuc și V. Draganov (în instanța de apel fiind audiat doar martorul V. Balamatiuc) și descifrările interpelării (contactărilor) telefonice dar, fără prezentarea înregistrărilor convorbirilor telefonice pe perioada respectivă (legate de epizodele din 03.08.2015 și din 09.08.2015), iar, potrivit proceselor -verbale de ridicare din 03.08.2015 (f.d.39-40, vol. I) și din 10.08.2015 (f.d.60, vol. I) obiectele care constituie droguri, au fost ridicate de la ofițerul de investigație sub acoperire - Balamatiuc Victor, menționând că alte probe directe și indirecte, de participare inculpatului Cîvîrjic Vitali prin organizare a transmiterii drogurilor prin rutiera de pe ruta Cazaclia-Chișinău și prin intermediul persoanei neidentificate în regiunea Aeroportului Internațional Chișinău în mijlocul de transport Opel Vectra GEAN265, acuzarea nu a prezentat.

Cu referire la criticele invocate de inculpat cât și de partea apărării sub aspectul pct. 8 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept menționat, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a achitat pe Cîvîrjic Vitali de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, totodată recunoscându-l vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal pe Dimov Constantin.

La rândul său, instanța de apel fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către procuror și de către avocatul inculpaților a ajuns la concluzia că prima instanță greșit a dispus achitarea inculpatului Cîvîrjic Vitali de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod

penal, epizodul din 10.11.2015, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, din care motiv instanța de apel a casat parțial sentința primei instanțe, în privința inculpatului Cîvîrjic Vitali, și rejudecând cauza, l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Cîvîrjic Vitali în baza art.art.42 alin.(3), 217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat demonstrează prezența elementelor de organizarea și dirijarea procurării, păstrării, transportării, distribuirii și punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, în scop de înstrăinare, conform indicilor calificativi: săvârșit de mai multe persoane, în proporții mari, pe faptul din 10.11.2015, stabilind că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, epizodul din 10.11.2015, bazându-se pe declarațiile martorilor: Balamatiuc Victor, Draganov Vadim, iar declarațiile martorilor Balamatiuc Victor și Draganov Vadim, sunt demonstrate prin interceptarea mai multor convorbiri telefonice a lui Dimov Liudmila, Dimov Constantin și Cîvîrjic Vitali, raportul ofițerului de investigații Balamatiuc Victor din 24.07.2015, stenogramele interceptărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu numărul 076088371 din 21.08.2015, din 03.11.2015, 04.11.2015, și 11.11.2015, procesul-verbal privind măsurile speciale de investigații din 11.11.2015, procesului-verbal de percheziție din 30.12.2015, efectuată în Penitenciarul nr.3 Leova, la locul de trai a condamnatului Cîvîrjic Vitali.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, la judecarea apelurilor declarate, instanța de apel a respectat prevederile art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Referitor la argumentele apărării referitor la lipsa vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal punctează, că instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la pct. 4.1 al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterează căreia nu o consideră necesară.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează că, argumentele invocate de recurenți sunt nefondate, întrucât vinovăția lui Cîvîrjic Vitali și Dimov Constantin în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Referitor la dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel privind respingerea solicitării procurorului de încasare din contul lui Cîvîrjic Vitali, Dimov Constantin și Dimov Liudmila în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă

de 1 600 lei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a interpretat și a aplicat în acest sens prevederile art.art.227-229 Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit atestă că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate, cu menținerea deciziei atacate.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către inculpatul Cîvîrjic Vitali, de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Cîvîrjic Vitali și de către avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Dimov Constantin, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Cîvîrjic Vitali xxxx, Dimov Constantin xxxx și Dimov Liudmila xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 decembrie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Guzun Ion

Boico Victor